

KRONIKA OBCE HNĚVOTÍN

2004

WEBOVÁ KOPIE

Sepsala
Jindřiška Flášarová

ROK 2004

Tento rok nelze počítat mezi léta prožitá v klidu u nás i ve světě. Vyznačoval se zvýšenou aktivitou teroristů a byl také rokem přírodních katastrof. Hrozba teroristů nejen v Iráku, ale i v Evropě nutí ke zcela zvláštním, mnohdy mimořádným opatřením. S děsem se občané v televizi dívali na opatření při schůzkách vládnoucích světových činitelů nejen v jiných státech, ale i u nás. Nástupy těžkooděnců a uzavírky celých ulic byly udivující, protože v duchu se každý ptá, jak se má chránit obyčejný občan, který teroristické útoky nese nejvíce. Dnes si lidé nikde nebyli jisti, že jejich země se terorismus nedotýká. Zvýšil se také počet únosů hlavně v Iráku, kde tímto způsobem byly prosazovány požadavky. I našich občanů se tento způsob boje týkal – 3 čeští novináři byli drženi jako rukojmí 6 dní a byli donuceni říci do kamery, že nesouhlasí s počínáním Američanů v Iráku. Měli štěstí, přežili.

Klid zbraní se neblíží, právě naopak. Nejhorší teroristickou akcí tohoto roku bylo přepadení školy v Beslanu na Kavkaze, kde bylo více jak 1000 rukojmích. Po 3 dnech vše skončilo krveprolitím, při kterém zahynulo 350 lidí, z toho přes 100 rukojmích. Toto přepadení v mnohém překonalo vše, na co jsme byli zvyklí z televizních a rozhlasových zpráv a co bylo i pro otrlé reportéry hrůzné. Zkrvavené děti, prchající ze školy se staly obrazem budoucna? Jsme vůbec schopni takovým útokům zabránit? Tušená odpověď optimismus nepřidá. Spíše otázku, kdy se tyto hrůzy objeví i u nás. Terorismus se stal obrovskou hrozbou pro celý svět.

Nejen lidé, ale i příroda se k nám chovala macešsky. Záplavy řádily nejen zjara, ale ohrožovaly i na podzim. Nejvíce postiženy byly jižní Čechy, a to hlavně proto, že se stavělo a dále staví v náplavových oblastech. Nejhorší záplavy nás postihly v roce 1997 a od té doby trvá strach z dešťů. Tak časté záplavy naše generace z dřívějších let nepamatuje.

I našeho souseda – Slovensko – postihla 19. listopadu nevídaná katastrofa. Přes Tatry se přehnala smrt a zničila obrovské plochy lesa. Podle odborníků nebudou mít Tatry už nikdy svůj předchozí charakter. Toto neštěstí se nás velmi dotýká, protože právě Tatry bývaly častým cílem našich dovolených. Ani Asie a Amerika se katastrofám nevyhnuly. V Japonsku bylo zemětřesení nebývalé síly, a to jsou Japonci na zemětřesení zvyklí, v Indii, Bangladéši a v Číně povodně

připravily lidi nejen o domky, ale i o životy. Florida v Americe přestála dva hurikány, pojmenované Frances a Jeanne. Závěr roku byl poznamenán nejhorší známou katastrofou, a to v oblastech turisticky atraktivních – v jihovýchodní Asii – a protože tam prožívala konec roku asi tisícovka našich turistů, seznámili jsme se, co je to tsunami. Tsunami je zvednutí vln do takové výšky a síly, že zničí vše, co jí stojí v cestě. Stalo se poprvé v naší historii, že Češi byli v tak masovém měřítku na místě šílené katastrofy a kolik lidí zde zemřelo a co všechno bylo zničeno, se teprve budeme dozvídat. Zájem o informace byl nemalý, byli zde známí umělci, např. i Karel Gott. Každý den ve večerních zprávách se občané dozvídali většinou samé neblahé zprávy, nejhorší z oblasti tsunami.

Na naší politické scéně se staly některé zvlášť ostudné či závažné případy. Jedním z nich bylo zvolení pana Kunžvarta za eurokomisaře, protože od ledna jsme se stali jedním z 25 států nově rozšířené Unie. Premiér Špidla věděl, že znalost angličtiny je nutná a pan Kunžvart ji moc nezná, jeho zvolení proti vůli koalice a ODS prosadil. Takže zkolabování pana premiéra po odstoupení pana Kunžvarta z funkce nebylo k divení, ale spíš následek špatných rozhodnutí. Na jeho místo byl jmenován pan Telička, velice schopný politik, který musel funkci opustit, aby ji převzal pan Špidla. Ten po trojích prohraných volbách odstoupil z funkce premiéra a převzal funkci eurokomisaře s podobným problémem jako u pana Kunžvarta – anglicky moc neumí, jen francouzsky. Funkci premiéra má po něm pan Stanislav Gross, nejmladší premiér v Evropě – 34 let. Takováto „škatulata, hejbejte se“ se občanům moc nelíbily a výsledkem byly prohrané volby.

Skončení povinné vojenské služby zní mladíkům jako rajská hudba. Zákon byl schválen a od tohoto data máme profesionální armádu. Povinná vojenská služba u nás platila 136 let.

Více, než politické rozmíšky ovládala Česko první televizní SUPERSTAR na Nově, která několik týdnů vítězila v počtu diváků. Tuto soutěž ve zpěvu vyhrála slečna Aneta Langerová a porazila několik tisíc soutěžících mladých lidí.

Ve světě i u nás se zvyšovala kriminalita dětí, které podle našich zákonů byly nepostižitelné. Rok od roku stoupá útočnost dětí, např. v srpnu 2 děti ubodaly nůžkami důchodkyni pro několik stokorun. Zabíjet mohou, trestány být nemohou?

Nový termín pro nás – Technoparty – je z oboru hudby. I u nás se pořádala nelegální, nepovolená party nazvaná CZECHTEK a byla ukončena. Tam, kde se koná, sjede se tisíce mladých lidí a z reproduktorů se ozývá nesmírně hlasitá hudba /dá-li se nazvat hudbou, co se ozývá/ a otravuje okolí v okruhu mnoha kilometrů. To většinou opilé mládeži zůstanou hory odpadků.

Čím si můžeme být jistí při výchově dětí, když ani být členem známého dětského sboru v Praze nezaručovalo dobrou výchovu. Bylo mezinárodní ostudou zatčení jejího šéfa pana Bohumila Kulínského pro důvodné podezření o sexuálních stycích s nezletilými zpěvačkami. Jeho sbor přesto odjel do Japonska zpívat na sjednané koncerty. Pan Kulínský zůstal ve vazbě, aby nemohl ovlivňovat svědkyně.

Naše známá herečka, paní Bohdalová byla nařčena ze spolupráce s StB /státní tajná bezpečnost za komunismu/. Nenechala si to líbit, a nakonec soud vyhrála. Dostávala gratulace, ale ne každý souhlasil, např. pan Knížák se dal slyšet v tisku, že za totality byla velkou hvězdou a takové šance nebyla zadarmo.

Z rozhlasu i televize se na nás denně hrnou negativní zpravodajství z domova i ze světa, sem tam zpestřené perličkou dobra. Závěrem je naděje na zlepšení? V rámci globalizace se nás týká akce kdekoliv na světě, a protože naši turisté také jezdí do celého světa, nebezpečí, že se někde dostanou do závidění hodné situace tu stále je. Nemá cenu malovat si svět narůžovo, protože tak to dnes nefunguje. Ale s optimismem se vždycky žilo lépe než s pesimismem, a proto podléhejme raději optimismu.

VOLBY

V letošním roce jsme dvakrát volili, 11. a 12. června zastupitele do Evropského parlamentu a 5. a 6. listopadu do kraje.

V červnových volbách v naší republice i u nás zvítězila ODS, na druhém místě byla KSČM, naprostým fiaskem byl propad ČSSD a Unie svobody dopadla nejhůř z koaličních partnerů. V naší obci mělo možnost volit 962 občanů a této možnosti využilo jen 21,45 %, což je 207 voličů. Bylo to mnohem méně, než byl celorepublikový průměr. Rozdíl proti dřívějším volbám u nás byl ten, že jsme letos nedosáhli ani na průměr našeho kraje, zatím co v dřívějších letech jsme měli průměry vždy vyšší. Svou velmi malou účastí na volbách jako loni při referendu o vstupu do EU vyjádřili občané nejen malý zájem o EU, ale také vlastně velikou nespokojenost se současnou vládou. Malý zájem o volby předpovídal tisk, rozhlas i televize, a proto u nás byla komise jen 5ti členná – zapisovatelka paní Iveta Vyroubalová, předseda pan Jaromír Sleha a dále paní Jaroslava Mikšíková, Jan Vlček a Bohumil Dosoudil. Slib byl složen 20. května a jeho text zní: „Slibuji na svou čest, že budu svědomitě a nestranně vykonávat svoji funkci člena okrskové volební komise a budu se při tom řídit ústavou, zákony a jinými právními předpisy České republiky.“

Na podzim proběhly volby do zastupitelstva našeho Olomouckého kraje. Složení volební komise: předseda – Jan Vlček /ODS/, místopředseda – Miloslava Dadáková, členové – Jaromír Sleha, Jaroslava Mikšíková, Ivana Punčochářová za stranu pro otevřenou společnost a Alena Vondráková za KSČM. Zapisovatelkou opět paní Vyroubalová. I v těchto volbách porazila ODS koalici, u nás také. Z celkového počtu 984 voličů volilo 240, což bylo 24,39 % a z toho 5 neplatných

hlasů. V celé republice byla účast 30 %, a my jsme opět na tom hůře. Volilo o něco málo více než v červnových volbách, ale je to málo. Jde tu o nespokojenost občanů nebo nezájem? Tento trend nebyl jen u nás, ale v celé Evropě.

Nebylo nijak povzbuzující vidět členy volební komise, kteří měli velmi málo práce, protože většinu času byla volební místnost bez voličů. Demokracie potřebuje účast na volbách, kde lze projevit svůj názor. Jenže jít k volbám a volit někoho, koho vlastně neznám a něco – EU – čemu v podvědomí moc nevěřím, není pro mnoho občanů, vlastně většinu, snadné. Tak to řešili svou neúčastí.

Proč volby tak dopadly? Občané ve volbách, a nejen u nás, ale v celé Evropě dali najevo, že celoevropské problémy se jich netýkaly a politici málo a nepřesvědčivě vysvětlovali důležitost EU. Zatím po vstupu do EU 1. května letošního roku lidé poznali jen zdražování některých potravin, omezení pracovat v zemích EU a zlevnění některých spotřebičů většinu moc nenadchlo. Potravinu se kupují denně, zatím co televizory, pračky, ledničky a podobné výrobky se nekupují tak často. Bude-li dražší jídlo, ani na zlevněné spotřebiče nezbude. Už dnes si mnoho lidí kupovalo výrobky ze vypůjčené peníze nebo na leasing. Lidé byli vždy více nakloněni skepticizmu a očekávání toho horšího než lepšího. Optimistu abys hledal se svíčkou v ruce v pravé poledne. Za dva roky budou další volby, snad se situacelepší. Pořád máme pocit, že se nám moc dobře nedařilo, ale proč se raději nedívat tam, kde bylo hůř a doma oceňovat to dobré a k lepšímu sám pomáhat.

Letos naši voliči projevili ještě větší nezájem o problematiku EU než v jiných obcích naší velikosti. Snad to bylo i tím, že v letošním roce byla politická situace velmi nepřehledná a těžko se v ní dalo orientovat. Jak vybírat z 31 kandidujících stran, když současnost se nám nelíbila?

POČASÍ

LEDEN – silvestrovský sníh zatím držel, přes den trochu tálo, ale noční mrazy až -9 st. C. Přes den se střídalo jasno se zataženou oblohou, moc nefoukalo. Sluníčko lákalo k vycházkám. Nejhezčím dnem první dekády byl druhý a třetí lednový den. V polovině dekády noční mrazy zesílily až na -15 st. C a také napadl sníh. Nebylo ho mnoho, ale i taková sněhová pokrývka trochu chránila přírodu. Až 8. jsme se dočkali pořádné sněhové nadílky a ta způsobila u silnice k firmě Wanzl dopravní nehodu, kde došlo jen k poškození vozů. Padá a padá, běžkaři mohli vyjet ze svých domovů přímo do sněhové záplavy. Koncem dekády mrazy polevily, ale sněhu přibylo k velké radosti dětí, méně již dospělých, kterým úklid chodníků byl prací navíc. Druhá dekáda začala náhlou oblevou, valem teklo ze střech, ze sněhu se stala břečka a do 24 hodin bílá barva zmizela z polí. Koncem této dekády mírné ochlazení, ale stále přes den nad nulou, v noci mráz. Se sluníčkem sníh zmizel a koncem druhé dekády holomrazy. Za to na horách až 1 m sněhu, bílé vrcholky byly od nás vidět na Kosíři a Drahanské vrchovině a na severu výběžky Jeseníků byly samozřejmě také bílé. Až poslední dny ledna i u nás napadlo trochu sněhu, nic moc, ale i za tu tenkou sněhovou peřinu byla příroda jistě vděčná.

ÚNOR – rozhodně se nechoval jako zimní měsíc. Teploměr stoupal nad nulu, ta trocha sněhu se rychle ztratila a netrvalo to ani den. Neuvěřitelné teploty až

13 st. C v půli dekády, ani v noci nemrzlo. V Praze byl naměřen rekord 16 st. C a takové teploty ovládly počasí i u nás. Pověstná hromniční zima už mnoho let neplatí. Tři dny za sebou – 4., 5., 6. – takové teplo, jaké nepamatovali ani pracovníci Klementina v Praze. U nás se také příroda probouzela, kvetly kočky, na slunných chráněných místech se objevily sněženky. I ovocné stromy podléhaly nezvyklému teplu. Zahradníci se utěšovali, že pokud v příštích dnech nebude mráz až -15 st. C nemuselo by to stromům ublížit. Ale mráz přišel a výkyvy byly mimořádně časté a velké. Doplatila na to nejen příroda, ale také silnice. Časté sněžení nutilo silničáře k plnému využití sněhových pluhů, a to se podepsalo na výtlocích silnic, nejvíce na Topolanské a zkratce kolem Fama ke hřbitovu. První dekáda končila mírným oteplením a malé ochlazení začátkem druhé dekády nebylo ani moc poznat. Největší noční mráz -5 st. C jako by nepatřil únoru, ale březnu. Zatím se únorové mrazy nevyřádily a netrápily nás ani silné zimní větry. Teprve třetí dekáda ukázala, co dovedou zimní vichřice. Hned první den dekády řádila, u nás nedosahovala kritických 150 km/hod. jako v jiných místech republiky, ale i ta slabší stačila. 22. v neděli náporu větru odlákaly z vycházky i otužilce a ve večerních hodinách vichr ještě zesílil a jeho burácení budilo obavy z následků. Uklidnění vichru provázela zatažená obloha, bylo mrazivo. Prý je-li na sv. Petra /22. 2./ zima, tak ještě nespěchá předat vládu jaru. A hned další den začal od 10 hodin padat mokřý sníh a do večera ho u nás napadalo takové množství, jaké za den po celou zimu nenapadalo. Večer přituhlo a sníh padal dál. Okrajové ulice byly plné sněhu, odhrnování mělo zpoždění. Chodníky u mnoha

domů zůstaly neschůdné, nikdo se o ně nestaral, tek při nadílce 20 cm byla chůze moc špatná. Tento chodníkový problém se týkal křižovatky a chodníků u Panenky Marie. Únor končil nočními mrazy, přes den se teplota pohybovala kolem nuly, málokdy pod nulou, dále tálo, sněhu ubývalo. Poslední únorový den na sever od nás opět sněhové záplavy, které se nám vyhnuly.

BŘEZEN – za kamna vlezem podle prvního dne určitě. Ale přestože se zima nevzdávala, prodlužování dnů nezastavila. Třetí den po krátké sněhové bouři provázené vichřicí opět sněhová nadílka. Vyjasnilo se. V první dekádě se noční mrazy šplhaly až k -12 st. C, pomalu přes den tálo, sluneční dny se střídaly s podmračeným nebem. Zimě se nechtělo ustoupit, studené větry zesilovaly. I v jiných letech občas v březnu napadl sníh, ale nikdo v obci nepamatoval, že zůstane ležet na polích i v zahradách celou dekádu. Sotva ho přes den trochu zmizelo, napadl další. Poslední den dekády to u nás vypadalo jako na pohlednici od Josefa Lady, větve smrků klesaly pod tíhou sněhu. Teprve v polovici měsíce sníh zmizel. 17. a 18. byl opět překonán teplotní rekord. O těch to dvou dnech se dalo hovořit už pomalu jako o letních. „Léto“ nevydrželo, poslední dekáda měsíce byla opět zimní. Změna o to citelnější, že teplo minulých dní se změnilo nejen na den, ale zima trvale do konce měsíce. Severní a severozápadní vítr chlad ještě násobil. V noci z 25. na 26. opět napadal sníh, který roztával, ale brzdil práci zemědělcům. Pro ně to bylo nepříjemné zdržení od jarních prací. Závěrem března se usmálo slunce, a i přes větrné počasí bylo přece jen tepleji.

DUBEN – aprílový den příjemně teplý, noc studená, a tak prošla celá první dekáda, ale chyběl jarní déšť. Studeno bylo už z večera, ale přes den polojasno, sluníčko dokázalo dny zateplit. Druhá dekáda přitvrdila v noci, objevovaly se mrazíky. Velikonoční svátky – od 8. do 12. – byly většinou slunečné, jen v největší svátek, Velikonoční neděli, přšlo celý den a ochladilo se. Pomlázka byla větrná, stuhy na tatarech bral vítr. I když svítilo sluníčko a na něm teploměr ukázal i 26 st. C, ve stínu se rtuť nevyšplhala přes 14 st. Bylo charakteristické dubnové počasí – chladné dny se střídaly s teplými, už se vytahovalo i letní oblečení. Poslední dekáda svými prvními dny lákala na vycházky, ale teplo se náhle změnilo na studené, deštivé dny. Konec dubna se loučil velkými rozdíly tepla, během dne byly 15 až 20ti stupňové, tedy aprílové.

KVĚTEN – a bylo krásně, až moc, ale to netrvalo dlouho, zase se ochladilo, přšlo, ale ve srovnání s druhou částí května bylo přece jen lepší. Časté spršky, kdy byly namoklé pouze kameny se střídaly s prudkými lijáky. Zatímco ledoví muži se nám vyhnuli, Žofie popršela a opravdu podle pranostik denně prší nebo aspoň krápe. Vlhko by nevadilo, ale to chladno. 23. ráno 2 st. C, přes den velmi zima. Několikrát se ukázalo sluníčko, ale opravdu jen ukázalo, celý den popršel systémem déšť, slunko opakované. Teploměr se ustálil na 7 st. C, na tuto dobu velice chladno. Haná dopadla v tento den ještě vlastně dobře, protože na kopcích a horách místo deště sněžilo a to nemálo. Sníh na horách ovlivnil počasí dalších

dnů května. Otepluje se velmi mírně a stále přítomný západní či severní vítr tepla nepřidal. Teprve závěr měsíce přinesl oteplení, avšak celkově byl tento měsíc chladnější a dešťů vydatných, jarních, nebylo mnoho.

ČERVEN – začal tepleji, zapršelo, noci stále chladné. Na rozdíl od nás se ve Slatinicích déšť změnil v přívalový a obec zanesl bahnem. Ulice a chodníky zmizely pod 30ti cm vrstvou bahna. Tato hrůze se týkala jen 3 domů. Slatiničtí tvrdí, že Kosíř jim takové nadělení posílá vždy po 10 letech, letos obzvláště hrůzné, poslední podobná byla před 25 lety. Od nás byly vidět nad Kosířem až průsvitné mraky plné vody. V naší obci zapršelo druhý den a touha po pěkném počasí se zase odsunula. Ani předpověď meteorologů nebyla optimistická a naději nelepší počasí nedala. Často pršelo, oteplení velmi mírné. 9.ho odpoledne se nebe zatáhlo a zasáhla nás veliká bouře s vichřicí tak silnou, že ohýbala vzrostlé stromy. U nás se spokojila jen s hrozbou záplavy, která nakonec nebyla tak hrozná. Za to v Olomouci kácela stromy, poškodila domy, zaparkovaná auta a v jednom nalezl smrt řidič, který se v autě schoval před průtrží mračen. Ještě hůř dopadla Litovel, třetina města byla poničena smrští, kterou nazýváme jako v Americe tornádo. I ve druhé dekádě pršelo ob den, nic moc tepla nebylo. První letní den ve třetí dekádě nebyl bez deště a teplem se také nepochlubil. V podvečer zvláštní bouřka se sluníčkem, obrovské kraplice deště bičovaly zemi, představa bláznivějšího počasí snad ani není. Na Malém Klupoři tekly potoky vody po silnici, totéž ve vedlejší

ulici. Další den si daly sraz 3 bouřky a dvě hodiny ze tří stran křižovaly nebe blesky s následným hromem a pořádným lijákem. Sotva se jedna bouře vysílila, nahradila ji další. Opět potok místo silnice. Ačkoliv to vypadalo hrozivě, žádné velké následky lijáky nezanechaly, horší to bylo v okolních vesnicích. Pořád mokro, pouze 23. nepršelo. Sedláci kdysi říkali, že když je sucho, aspoň něco se z úrody zachrání, ale mnoho deště znamená, že všechno shnije ještě na poli. Poslední červnová sobota a neděle po dlouhé době byla bez deště, těch pár spadlých kapek se nepočítalo. Vcelku byl červen mokrý měsíc.

ČERVENEC – předpověď opět nebyla dobrá a hned první prázdninový den místo tepla liják. Druhý den trochu lépe, ale odpoledne opět prší. Aspoň že bylo teplo, i když denně odpoledne nebo k večeru pršelo. Na svátek svatého Cyrila a Metoděje po 15 hodině nápor vichřice, po jejím uklidnění průtrž mračen a znovu vichr. Provazy deště, přes okna nebyl vidět ani protějšší dům. Tato hrůza netrvala dlouho, ale opět tekla po silnici potok. Přesto bylo i po takovém lijáku 20 st. C. Počítaly se škody a nebyly malé. Na polích poválené obilí, stromy ochuzeny o polámané větve, ovocné o mnohé své plody. Další dny zase přehánky, aspoň že byly bez větru. To byl červenec? Nejen na polích, i na zahrádkách přemokřeno, blátivo, rostliny pováleny, květiny polámané. Přes tyto škody jsme na tom nebyli nejhůř, Velký Týnec v tomto období 4x uklízel bláto ze sklepů a silnice. Předpovědi meteorologů nevycházely, nebyli jsme na ně připraveni. Skoro denně prší, přece

jen v půli měsíce tropická vedra, 4 dny za sebou nepršelo. Pro nás extrémní počasí. Začátkem třetí dekády odpoledne bouře s lijákem a opět „přelito“. Trochu ochlazení všichni přivítali a pár dní vedra se koncem měsíce změnilo na 20 st. C, což byl trochu veliký výkyv. Konec měsíce přeháňky a bouřky. Červenec byl také mokrý.

SRPEN – konečně letní počasí, jedna bouřka s prudkým deštěm, dále již jen zanedbatelné přeháňky. Polovina první dekády tropická horka, počasí na dovolenou u vody. Začátkem druhé dekády, 12. srpna nejteplejší letošní den – u nás 32 st. C, Klementinum v Praze ještě o půl stupně více. V poledne na slunci překračovaly teploty hodně přes 40 st. C. V polovině druhé dekády bouřka s malým ochlazením, které vydrželo 2 dny a příroda i lidé si odpočinuli od veder, která byla trochu mírněna častými větry. Ve třetí dekádě ochlazování, až poslední den srpna se svými 20 st. C byl nejchladnějším dnem tohoto měsíce. Ochlazování a déšť byly přivítány, na tolik za sebou jdoucích dnů veder nebyli lidé ani příroda zvyklí a pomalu si již začali navykat. Bývalo vedro i dříve, ale nikdy ne tak dlouhodobě. Střídání veder a chladna, kdy jeden den bylo i u vody horko a druhý se vytahovaly svetry hlavně starším lidem a dětem nevyhovovalo. Srpen se stal nejteplejším měsícem.

ZÁŘÍ – letní se střídaly s chladnějšími, ráno veliké rosa, první dekádu nepršelo, honily se silné větry. Ve druhé dekádě už nastoupily i mlhy, hlavně po ránu a konečně trochu pršelo. Bylo sucho, protože velké dřívější lijáky příroda nestačila pojmout, voda odtekla a čekalo se na normální déšť. Na sucho stromy reagovaly zbarvováním listů. 22. září v 19:29 hod. rozloučilo se léto, nestával podzim a hned se zhoršilo počasí, jako na povel bylo chladno, občas pršelo, země vodu hladově vsakovala, ale bylo jí málo. Teploty kolem 12 st. C, silné větry, občasné deště, polojasno, slunce vzácné, přes den klesaly koncem měsíce teploty pod 10 st. C. Poslední září se rozloučilo lijákem. Tento měsíc byl opravdu podzimní.

ŘÍJEN – se ohlásil prvními dny krásným babím létem a jako by ani nebyl podzim, krásně vydrželo celých 10 dní. Další dny už typicky podzimní, s dešti i deštičky a chladnem. 12. ráno první mráz a větry pocit chladu násobily. Bezvětrné dny byly výjimkou. Po 20. už časté ranní mlhy, pošmourno. Mezi tyto podzimní dny se vloudilo ještě pár krásných slunečných dní s teplotami kolem 20. st. C, což bylo na tuto dobu teplo. Ve slunci zářilo podzimně zbarvené listí stromů. Některé dny byly mlhy tak silné, že zanechávaly kapičky vody na kapotách aut, ale také na oblečení i vlasech, podle slov „na deštník to není a bez něho zmokneme“. I tento měsíc byl naměřen rekord v teplotě, kdy v Praze bylo naměřeno 21,3 st. C, ale u nás se o rekordu nedalo mluvit, bylo ten den větrno a pod mrakem. Bylo zajímavé, že na severu Moravy a v Čechách bylo letní počasí a u nás podzim. V říjnu byly

naměřeny 3 teplotní rekordy, které ale nebyly u nás. Jako v září i tento měsíc se poslední den rozloučil pořádným lijákem, který přešel ve vytrvalý déšť. Celkově byl měsíc mimořádně teplý.

LISTOPAD – opět se oteplilo, polojasno, na Dušičky se chodilo v lehčím oblečení, stačil i kostým a popravdě takové teplo v tento den nepamatuji. Hroby byly plné jen rostlých květin, zatím mrzlo jen jednou v říjnu. Další listopadové dny začalo přituhovat, občasné menší mrazíky po ránu. 6. a 9. sněhová nadílka na horách i na Vysočině. Pranostiku „sv. Theodor, mrazy lezou z hor“ sněhová nadílka plně potvrdila. My zatím na sněhové vločky čekáme, zatím déšť s trochou sněhu, jinde až 20 centimetrová vrstva. Teplota kolem 6–8 st. C. Na sv. Martina – 11. – po sněhu ani památky, i ta trocha už roztála. Pranostika, že na Martina bývá bílá peřina dávno neplatí. V polovině listopadu první silnější mrazík, mlhy, ze kterých se některé dny kolem poledne vyklubalo sluníčko, a našel by se i jeden celodenně slunný den. 19. došlo k prudké změně počasí, přehnala se větrná smršť se sněhem a deštěm, u nás spíše déšť, vločka honila vločku, bylo to jako živelná pohroma. V posledních letech přibylo krupobití a různých přírodních neštěstí. Zimní nepohoda nenastala sněhem, ale smrští – víchr vyvrátil smrk u Čtvrtlíkových a zlámaných větví bylo po celé obci. Pan Sleha z Obecního úřadu hned strom rozřezal a uklidil. Sníh padal i na jižní Moravě, u nás sporadicky, zato mrzne. V den víchřice ráno 8 st., v poledne jen 2 st. C a večer mráz a ochlazení pokračovalo. Sever Moravy a jih bojovali se sněhovou záplavou, u nás centimetrový poprašek poslední den druhé dekády, ale protože pak bylo jasno, slunce si s tou trochou sněhu v obci poradilo, zůstal jenom na polích. Tisk, rozhlas i televize upozorňovaly na příchod velkého nečasu, způsobeného náhlými změnami tepla. Současné počasí lze charakterizovat za netradiční a vina byla dávána skleníkovým plynům a následně tání ledovců. Poslední dekáda měsíce

byla už vyloženě zimní, v noci a zrána mrazíky -5 st. C, přes den se střídalo krásné slunečné dny s pošmournem, občas přšelo a na horách přibývalo sněhu. Stromy stále ještě měly listí, čekaly na pořádný mráz a ten zatím ani v tomto měsíci nebyl. Nepomohly ani silné větry, listí drželo.

PROSINEC – prvních deset dní žádná velká zima, v noci trochu mrzne – do 5 st. C, přes den do 6 st. C. Mlhy silné, někdy se držely až do oběda a po rozplynutí se ne vždy ukázalo sluníčko, častěji bylo zataženo, občas mrholení. Krátké dny a dlouhé noci i u nás prosvětlovala vánoční výzdoba v oknech a na stromech před domy. Rok od roku výzdoby přibývá, hlavně u nově přistěhovaných občanů, kteří si mnohdy zdobí i dům. Ani druhá dekáda sních nepřinesla, jen ten první den ho napadlo aspoň tolik, že děti mohly chvíli sáňkovat na Malém Klupoři. Další den sních zmizel. Přes den někdy bylo pod nulou, nejvíce -3 st. Poslední dekáda začala také bez sněhu, počasí podobné jako minulé dny. Na Adama a Evu předpovídali meteorologové oblevu, u nás nemá co tát. Tak teplo jako na Štědrý den /10 st. C/ nikdo nečekal a také nepamatoval. Idylické Ladovy obrázky zimy a Vánoc nám byly na hony vzdálené. Byl krásný podzimní, nikoliv zimní den. Na horách sních, ale mokrá tak, že lyžaři stačilo jedno spadnutí a byl mokrá. Blátivým počasím byl zakončen tento rok. Ohňostroj byl vypalovaný spíše do brzké jarní než zimní noci, ale byl stejně krásný. Zdá se, že rok od roku přibývá těch, kteří se tímto způsobem loučí se starým rokem a vítají nový. Prosinec byl svým počasím netypický zimní měsíc.

Celkově byl rok potvrzením toho, že ke změně klimatu dochází. Dohady o tom, co to způsobuje, nechme meteorologům.

Závěrem jedno „skoropříklad“ posledních let – na víkend se obvykle zhorší počasí. Ekologové obviňují právě nás, kteří po pěkném víkendu toužíme.

Teto pravidelnost je zaviněna produkováním velkého množství exhalátů a o víkendech se toto množství sníží a příroda reaguje tím, že se začne „čistit“, ochladí se a prší. Pěkné víkendy by se za rok daly spočítat na prstech ruky.

OBECNÍ ÚŘAD

Současné zastupitelstvo bylo zvoleno před dvěma lety, mělo 9 členů a nedošlo ke změně. Na Obecním úřadě se vedla evidence obyvatel, ale nemáme matriku, spadáme pod Magistrát města Olomouce. Stavební rozhodnutí řeší Stavební úřad v Lutíně. Od založení Dobrovolného svazku obcí – DSO – Mikroregion Kosířsko a Region Haná je obec členem, a to ještě v době, kdy byla starostkou paní Mířková.

Do loňského roku byly vždy příjmy vyrovnané, spíše se ušetřilo. Letos to bylo již jiné, výdaje převyšovaly příjmy. Podrobné vyúčtování lze nalézt v Příloze účetní uzávěrky 2004 na OÚ. Po prostudování příjmů možno shrnout, že nebyly splněny ve výběru jen poplatky za uložení odpadů – 79,70 % – a poplatky ze vstupného – 48,50 % –, ostatní byly plněny více jak stoprocentně podle plánovaných příjmů. Z toho poplatek za užívání veřejného prostranství se plnil na 698 %, správní poplatky na 232,61 %, celkové plnění bylo 111,56 %. Místo asi 23 milionů Kč se vybralo skoro 26 a půl milionu korun. Výdaje na tom byly procentuálně mnohem hůře, pod 100 % bylo 14 kategorií, nejhůře silnice – 5,51 % –, místo 170 000 Kč bylo investováno jen 9 364 Kč. Silnice v obci podle toho vypadaly. Na omluvu – nemělo cenu opravovat silnice, když začala výstavba splaškové kanalizace. Celkové plnění výdajů bylo 92,98 %. Bylo plánováno vydat přes 39 milionů korun a vydalo se jen 36 a půl milionu. Vyšší výdaje než příjem, byly letos způsobeny budováním splaškové kanalizace. Na dotaci na kanalizaci

byl zastaven majetek obce, a to Zástavní smlouvou se Státním fondem životního prostředí. Majetkem obce je budova školy č.p. 101 a budova číslo 47.

Neplacené pohledávky za vodné, stočné, psa a komunální odpad, nájemné a služby dělal 23 780 Kč, z toho déle než 180 dnů to bylo 16 407 Kč, tedy více jak polovina a ty se týkaly osob, u nichž nebyla známa jejich současná adresa. Za komunální odpad dlužili lidé, žijící dlouhodobě v zahraničí. Soudní vymáhání by vyšlo draž, než je dlužná částka.

V tomto roce mělo zastupitelstvo 7 veřejných zasedání a mimo prosincové přišlo vždy dost občanů se zájmem o dění v obci a mnohdy kritickým pohledem. Nejvíce občanů bylo na zasedání v únoru a v červenci. Letošním zájmem nejen zastupitelů, ale celé obce, vévodila splašková kanalizace. Problémy kolem ní se řešily na každém zasedání. Vždy se našel někdo s kritikou, někdy opodstatněnou, velmi často z neznalosti problému zbytečnou.

Přehled zasedání:

Datum	Počet občanů	Zastupitelů	Omluveni
24. 2. 2004	27	8	Filip
23. 3.	14	8	Filip
29. 4.	18	6	Filip, Mířková, Dvořák
29. 7.	24	6	Jurtík, Mířková, Šulc
1. 9.	20	9	---
16. 11.	22	8	Filip
21. 12.	4	6	Filip, Skácel, Piterková

Na prvním zasedání pan starosta poděkoval občanům za starost a péči o veřejnou zeleň a úklid veřejného prostranství. Nezapomněl ani na občany, kteří v jednotlivých složkách přispívali k pestrému životu v obci.

Projednávané problémy lze rozdělit do několika kategorií. Tou nejhlavnější bude splašková kanalizace. Hned zpočátku roku se ozývaly hlasy proti firmě Stavod Lutín, která měla kanalizaci také provádět. Lidé tomuto podniku nedůvěřovali, aniž byl uveden důvod proč. Dále se mezi občany rozšířilo, že se Čistička odpadních vod v Lutíně prodává. Na povídačkách typu „jedna paní povídala“ nebývá obvykle moc pravdivého. Vyšlo najevo, že se neprodává, ale projde intenzifikací a ta bude hotova do našeho připojení. S výstavbou kanalizace byly od začátku problémy, se kterými se zastupitelstvo potýká. Už při výběru ve veřejné soutěži se vždy našel nějaký podnik, kterému se výsledek nezdál, a tak se odvolal. A zase se čekalo na vyřízení. Letos proběhla veřejná soutěž v únoru, odvolala se Skanska – byla na druhém místě – a IMOS Zlín – ten byl třetí – do Brna k Úřadu pro ochranu veřejné soutěže a na projednání bylo 60 dnů. 29. 4. přišel výsledek, který byl původní: 1. místo Stavod a Ekozis, 2. místo Skanska DS Prostějov a 3. místo IMOS Zlín.

Podobnou situaci zažila obec už loni. Tehdy se Úřad pro ochranu veřejné soutěže vyjádřil, že zadavatel – obec – neporušil zákon. Obě tato zdržení byla zcela zbytečné.

Technický dozor investora na dodávky byla firma Gordion a cena za tento dozor byla stanovena na 325 242 Kč bez DPH. Gordion kontroloval práci každý týden.

O zvýšení dotace z 60 % na 80 % se stále ještě jedná. Než došlo k realizaci, ceny se změnilly. Strach z krátkodobého přerušení stavby byl zbytečný, termín ukončení nebyl ohrožen. Největší tazatel ke splaškové kanalizaci, ředitel Wanzlu, pan Ing. Zajíc, glosoval s radostí v září, že se akce konečně naplno rozběhla a může tedy plánovat rozšíření podniku. V upomínku na zahájení v květnu byl panu starostovi od firmy Wanzl 2. srpna předán jako dárek pozlacený rýč, který byl vystaven v kanceláři OÚ.

K přerušení v červenci došlo v důsledku pádu vlády pana premiéra Špidly. Poté se zpřísnila metodika pro přidělování dotací a bylo nutno vše dovyřídit. Přesně po dvou měsících a to 2. září práce znovu pokračovaly. Začátek budování splaškové kanalizace začal v květnu výtlakem mimo intravilán od Lutína. Po přerušení se začalo stavět v nové části Hněvotína, která nese název „Pod Skalou“ – vzatý z geometrických map – ale více známý jako „Beverly“.

V půlce září byla svolaná schůzka občanů ke splaškové kanalizaci. A bylo plno. Všechny problémy a průběh výstavby vysvětloval představitel Gordionu, který má nad stavbou technický dozor. Především vysvětlil účast firem – Stavod – vedoucí sdružení, EKOZIS – člen a GORDION – technický dozor. Nedůvěra kolem Stavodu mezi občany moc nepolevila. Dotazů bylo nemálo, kdo chtěl, mohl se tu vše dozvědět, protože vysvětlování dotazů bylo podrobné. Ani tato zářijová schůzka nedokázala změnit nedůvěru některých občanů a na prosincovém zasedání se oboustranná nervozita projevila. V polovině prosince byla ukončena výstavba kanalizace pro tento rok. Bylo provedeno Pod Skalou, Topolanská, ulice u řadovek, Za Hřištěm, Za Školou /Chytilovi/, Pod Chmelnicí, část návsi a část městské ulice.

Dalším bolavým tématem byla voda. Dodávky pitné vody je dlouhotrvající bolestí obce. Zhoršila se situace vlastnictvím bazénů u mnohých občanů. Právě jejich napouštění způsobilo problémy na několika místech v obci. Řešení viděl pan starosta vytvořením harmonogramu napouštění. Naše pitná voda je z hlediska dusičnanů vynikající, dokonce použitelná pro kojence, ale vlivem jiných příměsí /neškodných pro člověka/ je velmi tvrdá. Rychlovařiče na vodu se často musely čistit octem nebo kyselinou citronovou a praní v pračce bez např. Calgonu je rizikové. Intenzifikace vodáren se dařila, biokoridor byl opraven nákladem cca 110 000 Kč, dotace zde byla stoprocentní. Záruka opravářů je na 18 měsíců, obec zaručovala 5 let.

I problém odpadů trvá již léta. Jejich pálení, co s tím? Jen hlášení rozhlasem o zákazu moc nepomáhalo. Na sběr plastů a skla byly v obci postaveny zvony, jejich odvoz byl 14denní. Kolem se kupil odpad, který se do zvonů nevešel, hlavně plastové láhve. Proto se počet zvýšil více jak dvojnásobně, zvony jsou větší než původní, přesto odvoz jednou za měsíc nebude stačit. Počet zvonů se zvýšil dvojnásobně, ale omezením odvozu se tato pomoc ukázala málo výrazná. Zvony navíc byly výhodně koupeny z Lutína a bylo nutno se vrátit k odvozu 14tidennímu. Jenže za všechno se platí, a tak se bude muset zase sáhnout do kapes občanů a zvýšit poplatky za odvoz. Je tu také komunální odpad, kde již neplatíme za popelnici, ale na hlavu, tak popelnic přibylo a bude to také dražší. Místa kontejnerů v obci: Velký a Malý Válkov, Velký a Malý Klupoř, na Lutínské, u zrcadla, Pod skalou, na křižovatce u Mlčochů, u hasičárny, u školy, u hřiště. Obecně závazná vyhláška obce Hněvotína o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů stanoví cenu pro jednotlivce na 260 Kč. Odpadu přibývá, a proto se tato cena stále zvyšuje.

V letošním roce obec převzala komunikaci kolem obalovny o délce asi 300 m do své péče. A už za krátký čas bylo poznat, kdy krajnice čistí naše obec a kdy další část Olomouc. Náš úsek byl pravidelně vysekáván, olomoucký byl plný až metrového pýru. Právě pro zdar jednání o přemostění při výstavbě dálnice obec tuto část silnice převzala. Jednání pokračovala a byla ukončena ve prospěch naší cyklistické stezky. Byla by také ostuda, kdyby jednání dopadla jinak, již několik let jsou preferovány cyklistické stezky nejen v republice, ale v celé Evropě. Současná „rychlostezka“ – budoucí cyklostezka – je hliněná a po deštích nesjízdná, protože obvykle ji po úpravě kopyta jezdeckých koní zničí. A zase opakující se otázka, co s tím lze dělat? V budoucnu zde má být zámková dlažba, která by problémy měla vyřešit. Také bylo znovu upozorněno vedení družstva na znečišťování komunikací. Řidiči jsou povinni kola čistit. V praxi snad aby u

každého traktoristy stál hlídač, protože chvíli se kola čistí a pak zase přejde všechno do stejného problému. Čím více deště, tím hůře pro silnice. Faktem ovšem zůstává, že žijeme na vesnici, ne ve městě. Hodně se zlepšilo, ale hodně ohleduplnosti ještě nás všechny čeká.

Bez finanční účasti obce byl schválen výkup soukromých pozemků – 8 004 m² – pro výstavbu rodinných domků. Došlo k dohodě mezi původními vlastníky pozemků a starostou obce panem Jurtíkem, že budou pozemky převedeny na obec v březnu a dubnu, ale na zaplacení budou vlastníci čekat do konce červne příštího roku. Cena byla stanovena pro vlastníky na 300 Kč/m², prodejní cena dvojnásobná a z rozdílu musely být vybudovány inženýrské sítě. V obci jde o lokalitu spojovací ulice od Pokorných k nové zástavbě Pod skalou.

Oprava Panenky Marie na křižovatce byla ze 70 % placena dotací v rámci mikroregionu Kosířsko. Obec stála oprava jen těch 30 % a to bylo 132 000 Kč, tedy celková oprava přišla bezmála na půl milionu korun. Na opravu střechy hasičského domu nám zastupitelstvo Olomouckého kraje poslalo dotaci 200 000 Kč.

Volby do Evropského parlamentu a do zastupitelstva kraje stály 42 000 Kč – provedeno rozpočtové opatření a peníze byly Obecnímu úřadu vráceny.

Od 1.dubna byli přijmuti tři pracovníci z Úřadu práce v Olomouci. Byli preferováni nezaměstnaní z obce, ale práci přijal jen jeden, další byli z Ústí a Olomouce.

Starosti s odklizením sněhu byly nemalé, protože dřívější smlouva s družstvem nevyhovovala, občané si stěžovali a právem, jenže kdo jinak?

Dlouhou dobu nebyly obsazeny nebytové prostory nad poštou. Od 1. srpna do 31. prosince starosta pronajal tyto místnosti matce s 3 dětmi a s měsíční výpovědní lhůtou. Nájem byl zaplacen předem na 3 měsíce ve stejné ceně jako dříve. Sama si prováděla nutné úpravy chybělo hygienické zařízení, nutné

vymalování, oprava elektrického vedení. Pokud by tu zůstali, naděje na další školáky do naší školy, ve které se počet dětí rok od roku snižuje.

Program CELODYN nabízí studijní cesty a v říjnu tohoto roku se dostaly 2 nabídky pro členy úspěšného mikroregionu Kosířsko. Jel náš pan starosta a starosta z Luběnic, z republiky to bylo celkem 8 starostů. Cílem bylo představování evropských fondů na půdě Nizozemska, to znamená, jak použít evropské fondy, co mohou dotovat, jak projekty musí vypadat, aby uspěly a byly dobré v praxi. Jak lze realizovat v našich podmínkách byl úkol pro naše vyslané starosty. Program trval 7 dní, z toho 2 dny byly na cestu. Jaký užitek bude z této cesty se pozná až za nějaký čas. Holanďtí hosté byli u nás minulý rok.

Práce zastupitelů v obci byla celý rok pod stálým „drobnohledem“ občanů. Proti letům minulým, toto zastupitelstvo si na nezájem či malou účast na schůzích naříkat nemůže.

OBYVATELSTVO

Počet obyvatel ke konci roku dosáhl čísla 1 254, od začátku roku se počet obyvatel zvýšil o 50 občanů – před rokem nás bylo 1 204. Tento rok se k nám přistěhovalo 65 lidí, 20 se odstěhovalo, což je o 45 lidí navíc. Zvýšil se také počet narozených dětí – bylo jich 12 – zatím co těch, kteří od nás odešli navždy bylo jen 7 a to je dalších 5 občanů více.

V letošním roce počet sňatků vyvážil počet rozvodů a byli jsme na tom stejně jako republikový průměr. To by ale nemělo nikoho těšit, protože sňatků ubývá a rozvodů přibývá. Mladí vstupují do manželství později nebo vůbec, zvedá se i u nás průměr dětí narozených mimo manželské lože. Tento původně městský trend se rychle zabydluje i na vesnicích. Pokud můžeme srovnat posledních 10 let, tedy od roku 1995, tak mimo rok 2001, kdy rozvody převýšily sňatky, ostatní léta až do letošního roku rozvody byly v menšině, loni nejlepší – 12 sňatků a jen 4 rozvody – tedy jsme byli lepší než republikový průměr a až letošní rok tyto přehledy změnil právě v neprospěch sňatků.

Přehled za 10 let:

rok	sňatek	rozvod	rok	sňatek	rozvod
1995	10	4	2000	8	2
1996	10	5	2001	5	6
1997	7	5	2002	9	5
1998	12	5	2003	12	4
1999	7	2	2004	6	6

Věkové složení obyvatelstva podle podkladů z obce:

	do 6	7–18	19–30	31–40	41–50	51–60	61–70	71–80	81–90	91–100
muži	43	102	113	123	81	96	48	23	5	1
ženy	33	95	108	104	74	94	45	39	22	3
celkem	76	197	221	227	155	190	93	62	27	4

Všichni starší občané nežili u nás, ale v bud v Léčebně dlouhodobě nemocných nebo v Domově důchodců mimo naši obec.

WEBOVÁ KOPIE

ŠKOLSTVÍ

V mateřské škole neměly pedagogické pracovnice problém s počtem žáků, pro 3 učitelky byl počet dětí zcela vyhovující. V personálním složení nedošlo k žádné změně u učitelek, jen z paní ředitelky se od ledna stala zastupující učitelka a ředitelkou i pro Mateřskou školu se stala ředitelka Základní školy. Krátký čas byla školnicí ve školce paní Fischerová, ale vyměnila si svou práci s paní Jiřinou Kreuzerovou. Šla na její místo do firmy Wanzl a paní Kreuzerová do školky a obě byly spokojené.

Provoz ve školce lze upravit podle žádosti rodičů, ale proti současnému od 6:30 hod. ráno do 16:00 hod. se zatím nikdo z rodičů pro změnu nevyjádřil.

Vzdělání ve školce probíhalo nejen v didakticky zaměřených činnostech, ale v průběhu celého dne, tedy i spontánní a řízené aktivity dětí. Je respektován, věk, předpoklady, zkušenosti, potřeby i zájmy dětí. Nelze přitom zapomínat také na možnosti školky. Příspěvek na částečnou úhradu neinvestičních nákladů se v naší školce nevybíral. Sponzoři byli firma Wanzl, Appetit a stolařství Kocourek z Topolan. Celá školka byla o prázdninách vymalována, provedeny opravy dveří i jejich nátěry, také se dočkalo WC výměny splachovačů, u některých stačila jen oprava. Úpravy byly završeny novými skříněmi pro pracovnice školky a obložením části umývárny pro děti. Tím se prostředí ve školce stalo ještě hezčím.

Mezi pravidelné a u dětí oblíbené akce patří vždy maňáskové pohádky, Mikuláš, maškarní karneval i drakiáda, oslavy Mezinárodního dne dětí a návštěva opravdového divadla v Olomouci. Shlédnutí filmu v kině Metropol se také stalo oblíbenou akcí. Rodiče se rádi na své děti podívali při jejich vystoupeních nejen

o vánoční akademii v Kulturním domě, kde program jejich dětí patřil vždy mezi poutavé, pěkné a nápadité, ale nemálo rodičů přicházelo na Den otevřených dveří či maškarní karneval ve školce. Bylo by nespravedlivé hodnotit, které vystoupení dětí na besídkách bylo lepší, protože každý rok paní učitelky přišly s novým hezkým programem.

Základní škola – od 1. ledna letošního roku zrušena Mateřská škola a Základní škola a byla spojena MŠ, ZŠ a Školní jídelna pod jedním ředitelstvím jako příspěvková organizace řízená obcí. Účetnictví si teď vede ředitelství školy a během tohoto roku se fungování ukázalo jako celkem dobré, jak vyplynulo z rozhovoru s vedením školy a obce.

Největším problémem naší školy /jako v celé republice i Evropě/ byly slabé počty žáků, kterých stále ubývá. Ještě před 30 lety byly třídy naplňovány do počtu třiceti a mnohdy i více a dnes byl průměr na třídu necelých 15 žáků. U nás ještě méně. Z devátých tříd více žáků odcházelo, než jich do první třídy přicházelo. Rok od roku tak klesá počet žáků a již nekolikátý rok žádala škola o výjimku ministerstvo školství. Aby škola mohla vyučovat bez povolené výjimky, musela by mít aspoň 153 žáků. Kde je vzít, když počet dětí školou povinných nebyl ani v obci, a to ne všechny děti chtěly navštěvovat naši školu, 5 jezdilo do Olomouce na gymnasium. Doplňování počtu žáků napomohlo zařazení školy jako integrovaná, přijímala i děti s poruchami, a tak se přece jen stačila trochu zaplnit, ale stále to nestačilo, protože se rodilo stále méně dětí. Letos doplácela obec při povolené výjimce na 7 žáků a dělalo to 18 500 Kč na žáka, což bylo celkem 129 500 Kč. O výjimku se pro naši školu poprvé žádalo od školního roku 2001–2002 a začínalo to 1 chybějícím žákem. Protože počet chybějících žáků se stále zvyšuje, hrozí slučování tříd, protože vyšší náklady by obec již těžko unesla. Slučování hrozilo už letos v září, protože byl předpoklad, že bude chybět 16 žáků. Nakonec to dopadlo mnohem lépe.

Součástí ZŠ byla i jídelna, kde 30. června odešla do důchodu dlouholetá vedoucí školní jídelny, paní Alena Peterová. Na její místo nastoupila od 1. srpna paní Liolasová z Olomouce ze zrušené školní jídelny ZŠ Mozartova. Pracovala u nás jen do 12. prosince a odešla do výhodnějšího místo v Olomouci – větší jídelna, větší plat bez dojíždění. Na její místo nastoupila paní Schullová Jarmila, vedená na Úřadu práce jako nezaměstnaná. Další personální změny nebyly a všechny 3 kolektivy vlastně zůstaly stejné. Jídelna vyváří nejen pro školství, ale také pro důchodce, pokud měli zájem. Pro jídlo si museli chodit do nosičů, nebo jim je přivezly sociální pracovnice paní Hejtmanová a Ženožičková za příplatek 5 Kč. Obědvat v jídelně mohli jen žáci a zaměstnanci školy.

Kolektiv 1. až 9. ročníku očekávají změny u pedagogů v příštím školním roce. Mimo učení škola organizovala pro děti i jiné zábavné akce, které byly známy již z dřívějších let. Mezi dvě nové akce patřila dubnová cyklistická soutěž organizovaná paní učitelkou Kratochvílovou a Šubovou. Za jejich dohledu se žáci mohli zúčastnit prvního ročníku soutěže „Hanácký cestovatel“. Jel 10 žáků. Region HANÁ ve spolupráci s obcemi mikroregionu Kosířsko a Litovelsko byl pořadatelem. Jejím účelem bylo seznámení s Hanou formou cyklistických /hlavně/ nebo automobilových výletů. Cílem výletu našich žáků 22. dubna bylo získat co nejvíce odpovědí na otázky a dostat razítka v obcích, které projeli. Byly to obce Ústín, Těšetice, Drahanovice, Lázně Slatinice a Slatinice. Obce, ve kterých se muselo do podzimu získat razítko, bylo mnohem více, ale to už bylo zase cílem dalších výletů třeba s rodiči.

Další novou akcí bylo pálení čarodějnic 30. dubna. Ty se slétly v hojném počtu nejen dětí, ale i některých maminek a také učitelek i s paní ředitelkou. Všechny, od těch nejmenších až po ty nejstarší zářily ve svých oděvech nápaditostí, měly mimořádně zvláštní účesy, pokud se těm výtvorům dalo účes říkat a za líčení by se nemusely stydět ani vizážistky. Od budovy u kostela šel za doprovodu hudby z rozhlasu průvod do prostorů druhé budovy na Topolanské a

tam začal rej a různé soutěže, které se líbily hlavně dětem a pro ně také byly dělány. Na začátku průvodu nesly 2 děti – čarodějnice – krásné figury čarodějnic z papíru, oblečených podle „poslední čarodějnické módy“. Plno zvědavých občanů se objevovalo v oknech a ne jeden šel čarodějnice vyprovodit. Na schodech budovy bylo velké fotografování a u nachystané hromady úhledně srovnaného dříví vhodili loutky do ohně. Ještě dlouho pak pozorovaly děti plápolání až po figurínách nebylo ani stopy. Živé čarodějnice si šly pro odměnu a tou byl opečený špekáček zdarma, ostatní si mohli zakoupit. Po upálených čarodějnicích zbyl jen dým a trochu popela. Nevadí, za rok si to zopakujeme, slibovali si všichni.

Škola má učit, ale navíc ve volném čase děti i dospělých byla vždy přivítána zábavná akce a učitelé se nemuseli bát, že děti na ni nepřijdou. A že se v naší škole dobře vyučuje, toho dokladem bývá na konci školního roku výběrové řízení pro žáky devátých tříd, kde většinou tam, kam se přihlásili, se žáci dostali.

Na deset dní, od 5. do 15 března navštívila školu sedm pracovníků České školní inspekce. Předmětem kontrolní a inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení personálních podmínek vzdělávací a výchovné činnosti na naší škole, dále to byly materiálně technické podmínky školy a školských zařízení. Dále to byl průběh a výsledky vzdělávání a výchovy vzhledem ke schváleným učebním dokumentům i řídicí a organizační činnost, využívání a hospodaření s finančními prostředky, které byly škole přiděleny ze státního rozpočtu. Součástí bylo zjistit pomocí anonymního dotazníku „Jaké je to být žákem školy“. Tento dotazník byl pro žáky pátých až devátých ročníků. Také se zjišťovala účinnost prevence sociálně patologických jevů na naší škole. Byla to veliká hloubková kontrola a kolektiv pracovníků školy i obce byl rád, že dopadla dobře. V závěrečné zprávě

inspekce má naše škola velmi dobrou úroveň. Odborná a pedagogická způsobilost byla u všech pracovníků školy, prostředí a funkční úprava je závislá od finančních prostředků obce Hněvotína. Budova u kostela už je ve velmi dobrém stavu, na budovu na Topolanské přesto, že už do ní obec vložila hodně peněz, ještě další úpravy čekají. Budova byla stavěna ve dvacátých letech minulého století. Kladné hodnocení se týká výuky, týmové práce s pedagogickým sborem, individuální péče o žáky s vývojovými poruchami a závěr konstatoval, že vývoj školy má vzestupnou tendenci. Mimo neustále klesající počty žáků, jak konstatovala ředitelka školy. Hodnocení se nelze divit, protože Obecní úřad i vedení školy má zájem nejen na modernizaci výuky. Například na jižním štítě budovy na Topolanské byla zabudována dvojice solárních kolektorů pro výrobu elektrické energie a ohřev teplé vody. Naše škola se tak zapojila do projektu podporovaného a dotovaného Státním fondem životního prostředí „Slunce do škol“. Na monitoru umístěném na chodbě měli žáci možnost každý den sledovat, kolik elektrické energie lze vyrobit ze solárních kolektorů a kolik lze ušetřit. V matematice byly tyto výsledky porovnávány se spotřebou jiných druhů paliv. Solární kolektory a veškeré příslušenství v hodnotě 200 000 Kč bylo zapláceno Státním fondem životního prostředí. Touto investicí ušetřila škola část nákladů obce na ohřev vody a dětem v praxi ukázala možnost výroby energie bez škodlivého vlivu na prostředí.

Po dlouhých letech čekání na trochu slušné ohodnocení vysokoškolsky vzdělaných učitelů má konečně nastat zlepšení. Od 1. ledna příštího roku /2005/

se mají zvednout platy. Pokud bude mít vedení školy dostatek peněz – a ten bude, pokud budou na škole učit hlavně mladí – může hodnotit vedení školy různými příplatky práci pedagogů, uklízeček i kuchařek. Pokud ve škole učí hodně starších učitelů, na přilepšení nezbydou peníze. Takže i ve školách to bude jako v mnoha jiných zaměstnáních, že pracovník nad 50 let bude pro vedení starý a stál by moc peněz. Je to kruté, ale zatím to u nás platí v plné míře. Je veřejným tajemstvím, že sehnat práci ve stáří nad 50 let bude už problémem i ve školství.

WEBOVÁ KOPIE

Personální obsazení na pracovištích Základní školy:

Základní škola: Večeřová Alena – ředitelka školy
Toman Jiří – zástupce ředitelky školy

1. stupeň: Filkászová Ivana – učitelka 1. – 5. tř.

Nováková Vlasta

Novotná Dana

Pospíšilová Eva

2. stupeň: Bajgarová Jaroslava – učitelka 6. – 9. tř.

Geršlová Lenka

Kratochvílová Heda

Mádlová Jana

Šubová Jana

Správní zam.: Bajgar Radovan – školník, topič (č.p. 250)

Bernátová Pavla – školnice (č.p. 101)

Trbušková Dana – uklízečka

Varhaníková Drahomíra – uklízečka

Mateřská škola: Dostálová Jarmila – zástupce ředitele pro MŠ

Ištvánková Marie – učitelka MŠ

Vyroubalová Ilona – učitelka MŠ

Kreuzerová Jiřina – školnice

Školní družina: Hejtmanová Marie – vychovatelka

Školní jídelna: Schullova Jarmila – vedoucí jídelny

Procházková Vratislava – vedoucí kuchařka

Sváková Zdena – pomocná kuchařka

Havlíková Jarmila – pomocná kuchařka

ZEMĚDĚLSTVÍ

Po sametové revoluci v roce 1989 se předpokládalo, že na vesnicích budou převládat soukromí hospodáři, kteří si majetek převezmou. Byla to ale již další generace, která se zemědělskou prací nesrostla, a proto i u nás soukromí zemědělci zůstali v menšině a většinu polí obhospodařuje družstvo.

Po vstupu země do Evropské unie naše družstvo očekávané negativní dopady nemělo podle vyjádření předsedy družstva. Vedení si zjistilo podmínky na získávání dotací od EU a podalo žádost na dotaci na veškerou půdu, kterou obhospodařovalo a přiznávalo. Dodržením přesných unijních předpisů tuto dotaci dostalo a bylo to na 1 ha asi 2 500 Kč.

Personální problémy byly a jsou problémy pracovníků před důchodem. Družstvo nechtělo propouštět, i když mělo větší počet pracovníků, než odpovídalo jejich výměru, protože se jednalo o družstevníky ve vyšším věku a ti by tu neměli jinou možnost zaměstnání. Odchodem několika pracovníků do důchodu se počet pracovníků zmenšil, a tím se zlepšily finanční podmínky. Postupným odchodem během krátké doby se ještě více zlepšil platový průměr, ale stále bude pod celorepublikovým průměrem, i když už letos bylo zlepšení.

Po zkušenostech se dařilo vedení prodat výpěstky hned ve žních a bylo proto vzhledem k ostatním družstvům ve výhodě. Pšenice, pěstovaná na 350 ha se prodala za 260 Kč/ha, někdy byla cena bohužel nižší, ale prodaná, protože nebyly skladové prostory. Proto kvůli malé ceně nutno omezit výsev. Chmel byl prodán ve velmi příznivé ceně, protože byl lepší kvality, to znamená, že měl více hořkých látek. Horší byl s řepou, její cena se rok od roku snižovala, a to u obou cukrovarů, kam družstvo dodává – prosenický i litovelský. I u řepky šla cena dolů,

a proto se plocha řepky rok od roku snižovala. Platívalo se 8 000 Kč/t, v současné době už o 2 000 Kč méně. Na úkor řepky se zvětšovala plocha sóji. Po zkušebním loňském roce už na 20 ha a plochy se budou i nadále zvyšovat. Důvody byly nasnadě, u řepky větší náklady a více práce, zato méně peněz. Cena za sóju o jeden tisíc větší, tedy 7 000 Kč/t. Při jejím pěstování bylo nejdůležitější dobře připravit pole, které musí být ideálně rovné. Pšenice, která se po ní seje, má větší výnosy. Sladovnický ječmen byl prodán z větší části francouzské firmě, ale protože výkupní podmínky se staly nepřijatelné, zbytek byl prodán de pivovaru. Nejhuř dopadl mák, který v letošní zimě nevydržel a zcela vymrzl. Musel se zaorat.

Celkem dopadl loňský rok velmi dobře finančně, protože byly větší výnosy, u každé obiloviny asi 10 q/t.

Začíná se už více obnovovat zastaralý strojový park a některé stroje byly vyměněny, čímž se zlepšily stálé opravy. Letos byl koupen nový traktor a v plánu chce vedení zastaralý strojový park postupně vyměnit. Pokud se bude finančně dařit jako letos, nebude přání nesplnitelné.

Družstvo mělo pojištěny jen některé plodiny, a protože vymrzání máku mezi ně nepatřilo – byly pojištěny jen sója a cukrovka – nedostalo družstvo žádnou náhradu. Pojišťovna tlačí na vedení, aby byly pojištěny všechny plodiny a přesto, že je to drahé, v současném nevyzpytatelném počasí nutné.

Ve srovnání s jinými družstvy, která se hlásily se svými problémy v tisku, rozhlase i televizi, mohli být naši družstevníci spokojeni.

I živočišná výroba přispěla k letošním dobrým finančním výsledkům.

Na závěr je dlužno se zmínit o zmenšení výměru, ke kterému došlo letos. Pozemkový fond prodával půdu a tím se zmenšila výměra našeho družstva o 35 ha. Místo 900 ha obhospodařovalo družstvo už jen 865 ha.

FIRMY

Firma WANZL se chystá na budování další části svého podniku. Toto zvětšení je závislé od budování splaškové kanalizace. S jejím začátkem v květnu bylo rozhodnuto o vybudování galvanovny a tím v blízké době zase možnosti zaměstnání pro asi 100 lidí. V současné době byl počet zaměstnanců stejný.

APETIT v září se v blízkosti podniku Wanzl objevily stroje firmy GEMO. Začala se budovat nová provozovna. Původní v pronajatých místnostech v bývalé kuchyni JZD Blata už dlouho nestačila. Firma vyrábí 6 druhů baget a měla velmi přísné stanovy pro prodej. 12 hodin před koncem záruční lhůty se měly prodávat za poloviční cenu, po záruce se svázely a buď zničily nebo byly nabízeny jako

strava pro psy. Chodí si pro ně i lidé, kteří zde nepracovali. Podnik zaznamenal veliký rozkvět, rozvážel své výrobky po celé republice, prý snad už i na Slovensko. Nelze se divit, že se budují nové prostory a už podle nových předpisů z EU. Už teď se proslýchá, že snad prý nebudou stačit, ale lidé toho namluví! Pan Holinka je podnikatel „ve velkém“. Patří mu dnes už Hanácká restaurace na Dolním náměstí v Olomouci a má pronajatou restauraci ve výškové budově u nádraží. Není bez zajímavosti, že ekonomku mu dělá paní Mifková, bývalá naše starostka. Při odkrytí skrývky na budování podniku byla nalezena bomba z II. světové války německého původu. Neměla roznětku, nemohla tedy vybuchnout, jak se mnozí občané strachovali.

KERAMO – i letošní rok byl poznamenán nemocí majitele pana Horáka. Marodil od loňského října a byl moc rád, když v polovině letošního roku se zase navrátil do své dílny. Svou nemoc prožíval pan Horák se vší smůlou. Operace endoprotézy se zdařila, koleno bylo celkem v pořádku, ale na vycházce mu podjely berle, se kterými musel po určitou dobu chodit a spadl. Další operace nemoc prodloužila. Za tu dobu ztratil některé zákazníky, kdy konkurence využila možnosti získat zákazníky na jeho účet. Věrní zůstali, ale i dodavatelé se změnili. Za krátký čas dílna opět vyráběla jako dříve.

KALORIE – kolem tohoto podniku bývalo mnoho vzruchu pro hluk, který tam byl při zpracování starého železa. Hluk zmizel, protože tu zůstala jen sběrna a zpracování přešlo do Olomouce, kde byla vybudována moderní provozovna na šrot. Zde zůstal veškerý sběr starého železa, dále kamna elektrická i plynová, ale ne ledničky a mrazničky pro obsah freonu, dále staré rýny, kola, vany, železná umývadla, nádobí i smaltované. Byli tu na to 2 zaměstnanci, oba z Hněvotína. Pokud bylo třeba, vypomohli brigádníci. Hlavní podnik byl vybudován v průmyslové zóně v Holici v Olomouci, aby předešli veškerým námitkám, i když s novými stroji hluk nebyl tak pronikavý. Pan Stolička podnik založil v roce 1990, když se rozhodoval, co dál. Původně byl uhař, ale plynofikace obcí způsobila, že uhlí se bralo čím dál méně. O jeho podnikavosti svědčí, že od založení v roce 1990 nezanikl, jako mnoho jiných, ale byl na tom s podnikáním stále lépe. Když začínal, koupil si u nás dům s dvorem a pozemkem /bohužel v centru obce/. Během krátké doby dům velmi pěkně opravil a je dnes ozdobou obce. Skoro k neuvěření zůstává, že starý šrot se vykupuje v tak pěkném a čistém prostředí. Škoda, že pro problémy kolem hluku – a ten byl skutečně neúnosný – se z naší obce, kde bydlel od roku 1984, odstěhoval a staví si dům v Lipách.

OBALOVNA se nestala takovou hrůzou, jak bylo předpovídáno, ale občas vypomohla s vyspravením silnice, které byly v obci opravdu v hrozném stavu.

MANDLOVNA stále s velkou ztrátou, proto od příštího roku bude zrušena. Byla otevřena 5 hodin týdně a paní Procházkové bude chybět více styk s lidmi než peníze.

KVĚTINÁŘSTVÍ – fungovalo stejně, pokud jdeme pro kytici, nutno zazvonit. Od jara do podzimu dopoledne prodává na trhu, protože jen prodej v obci by nestačil.

OBCHOD A SLUŽBY v našich obchodech v letošním roce nebyly zaznamenány žádné změny, a to bylo dobře. Žádný nebyl zrušen, všechny prosperovaly. Obě večerky a smíšené zboží měly výhodu v umístění na frekventované křižovatce. Kousek od nich byli ubytováni pracovníci na výstavbě dálnice a letos ještě přibyli dělníci z budování splaškové kanalizace u nás. Nejlépe na tom asi bude bývalá Jednota, kterou vlastní manželé Mlčochovi. V tak malých prostorách a takový velký výběr. U nich byl snad využit každý centimetr. Totéž by se dalo napsat i o ostatních potravinářských obchodech. Obchod s drogerií a průmyslovými výrobky je na nevýhodném místě na konci obce, mimo centrum a frekvenci, přesto stále fungoval stejně jako v jiných letech na zazvonění. Výnos nebyl takový, jako kdyby byl na lepším místě v obci. U nich lze koupit ledacos, např. semena, postřiky, drogistické zboží i parfumerii, zboží papírnické, dárky a lze u nich vyvolat filmy a také je koupit. Stejně bylo obdivuhodné, že naše obchody nezaznamenaly pokles a žádný se nezavřel – jen paní Holinková s podobným sortimentem jako u Jurtíků teď omezila prodej, že se jí nevyplatí – když v Olomouci a okolí vzniklo v průběhu let několik velkých multiprodejen. Jak bylo oznámeno otevření další, startovala auta a honem se přesvědčit, co by se

mohlo výhodně koupit. Trochu stranou zájmu občanů byl obchod s náhradními díly pro automobily, který vznikl na místě obchodu s potravinami, zrušeném před několika lety. Další taková prodejna se plánuje na Lutínské a opět to mají být náhradní díly pro auta. Je pravda, že počet aut v naší obci velice vzrostl, někdy se ulicí pro zaparkovaná auta nedá projet ani vyjet z garáží, a bylo proto hodně nevěle mezi sousedy, ale dva takové obchody na typ naší obce se zdá až moc. Drobné provozovny, jako klempířství, stolařství nebo modelářství fungovaly bez přerušení. Nechat si ušít šaty v obci lze, ale vzhledem k velkému výběru textilu v obchodech, buticích a na tržišti v Olomouci i zájezdům do Polska byl o šití jen malý zájem. V provozu byly i 3 hospody, na křižovatce u večerky paní Čtvrtlíkové, v Kulturním domě a na hřišti. Nejvzdálenější byla na hřišti, a tedy s nejmenší prosperitou. Alkohol lze dostat i ve večerce u Všetických. Všechny 3 hospody čekají úpravy podle předpisů EU.

SLOŽKY, ORGANIZACE

Český červený kříž pořádal jako každoročně ples s finančním úspěchem. Peníze byly použity na zájezd dětí s doprovodem v červnu, kdy děti měly zájezd zdarma. Dále dává organizace malé dárečky k významným výročím svých členek. Byla také sponzorem pro mažoretky.

I hasičský sbor pořádal letos ples a mimo něho ještě 29. května od 14 hodin Kácení máje. Letošním májem se mohou hasiči chlubit, byl opravdu vysoký a plný ozdob. Mime to byla náročná další příprava, v pátek se chystalo asi 200 ryb na grilování, se zájmem byli pozorováni dětmi, které tady ve stejnou dobu měly

Velké závody na kolečkových bruslích a koloběžkách pořádané Českým svazem žen. Návštěva na Kácení máje byla slušná, odpolední vystoupení folklorního souboru z Velké Bystřice zaujalo, ale protože bylo dlouhé, pozornost diváků nevydržela. V podmínkách naší obce by bylo asi hodně těžké založit folklorní soubor mládeže a dospělých. Chybí vztah starousedlíků k Hané, většina obyvatel se přistěhovala po druhé světové válce. Další akcí, kterou hasiči uspořádali po úspěšném kácení máje byla Kateřinská zábava 27. listopadu, která končila naprostým nezájmem lidí, přišlo jen 7 zájemců zábavu. Stejný neúspěch potkal před časem i Červený kříž, který se snažil tuto tradici obnovit. Tak hasičům hudba dohrála ve 22 hodin a akce skončila velkým finančním doplatkem.

Nejvíce akcí pořádá každoročně FC Hněvotín na svém hřišti na konci obce při cestě do Topolan. Vedou si vlastní přehledy ve své kronice. Letos na podzim se umístili v I.A třídě skupiny B na 11. místě ze 14. klubů. Není to vysoké umístění, ale do této kategorie se naši fotbalisté dostali teprve nedávno a letos klesli z 6. místa, které obsadili v letech 2003/2004 do druhé půle. Za zaznamenání stojí, že pan Šulc nastřílel 12 branek a pan Vánský 7, a to v době, kdy se umístili právě v té první půli. Podzim už byl mnohem slabší. Návštěvnost na utkáních pořádaných u nás nebyla velká, naši fotbalisté by potřebovali větší podporu diváků. Naši fotbalisté se léta věnují trénování svého dorostu a chlapci se na utkáních snažili vždy dobře naši obec reprezentovat.

Na hřišti byly i akce jiných složek, například ČSŽ zde pořádala už tradiční Rozloučení s létem, což byly soutěže s odměnami dětí. Škola zde konala na závěr roku malou školní olympiádu s medailemi z čokolády. Na podzim už po několikáté vzlétali k nebi draci na Drakiádě, pořádané opět školou. Pravidelně bylo hřiště využíváno při výuce tělesné výchovy.

Nechyběli diváci při utkání ODS s našimi fotbalisty a také při soutěži o Pohár starosty. Hřiště bylo také pronajmu to na fotbalové utkání bezdomovců.

Restaurace Na Hřišti bývá obsazena hlavně o víkendech, kdy se sem chodí na pivo, ale i na obědy. Ani večere či rychlovky zde nebyvaly vzácné. Podle návštěvníků tu chutnaly hlavně topinky s výbornou pomazánkou, po kterých pivo zachutnalo ještě více. Občas nějaká rodinná oslava zaplní pokladnu. V příštím roce budou nutné úpravy, aby provoz odpovídal předpisům EU.

Nejen kopanou žila naše obec, měli jsme tu a máme i volejbalový oddíl, ve kterém hraje 17 hráčů, z toho bylo 14 našich. Trénovali 2krát týdně v tělocvičně školy, v létě podle počasí venku. Od roku 2003 na nově vybudovaném hřišti v prostorách FC Hněvotín. Za každý trénink, který býval v pondělí a čtvrtek, zaplatil hráč 10 Kč. Tyto peníze se používaly pro činnost, např. míč stál 1 000 Kč. Letos už dokonce našetřili na vlastní dresy. Věk hráčů se pohyboval v rozmezí od 14 do 63 let. Tréninků se nezúčastňuje vždy plný počet, ale tak 12 až 14 hráčů.

Vybudování hřiště – o tom by se dala napsat celá sága, jeho peripetie byly popsány v kronice volejbalistů. Za zaznamenání de obecní kroniky stojí, kdo se

nejvíce přičinil. Hřiště budovala malá parta nadšenců – rodiny Dostálova, Filkászova a pan Pavel Novák, který vede kroniku. Na budování se podíleli i nejstarší žáci naší školy. Další nadšenci vypomohli jen příležitostně. Hřiště bylo plánováno dlouhá léta, ale k realizaci došlo až v roce 2001, kdy skupina volejbalistů se rozhodla konečně jednat. A začalo budování hřiště pro volejbal, nohejbal a bude ho využívat i škola. Hřiště má antukový povrch o rozměru 22 x 15 m, je lemováno obrubníky. Finančně se na stavbě podílela obec a FC Hněvotín. Hrubé terénní práce byly provedeny brigádnicky, tímto způsobem byly kladeny i obrubníky a srovnání okolí. Jen materiálu bylo v objemu cca 80 m³ /škvára a antuka/. Na hřišti byly namontovány vyndavací kůly na síť pro volejbal a nohejbal, které se v zimě demontovaly a hřiště bylo využito pro bruslení. A zase díky panu Dostálovi a jeho synovi, kteří hřiště upravovali na zimní sport. Ovšem už ne díky vandalům, kteří letos dokázali poničit hřiště a práce s postřikem začala znovu. Když bylo dokončeno oplocení, bylo hřiště slavnostně otevřeno volejbalovým turnajem.

Sportovní mače hráli volejbalisté už v době, kdy o vlastním hřišti jen snili. První turnaj 1. prosince 2001 v Moravském Berouně. Od nás odjelo bojovat 8 hráčů. Všichni přítomní hráči losovali, s kým vlastně budou hrát. Krátce na to byl 8. prosince Mikulášský turnaj ve Velké Bystřici s pohoštěním organizátorů. Naši tam přivezli vyhlášené bagety z Apetitu pana Holinky, jejich sponzora. 15. prosince startovali v Prostějově, ale pod názvem Sokol Olšany. Byla zde smíšená družstva a podmínkou soutěže bylo, aby v družstvu hrála alespoň jedna žena. Byl to „Vánoční turnaj o putovní pohár Jana Přidala“ a naši hráči byli z 5

družstev čtvrtí, tedy žádná sláva. I bavit se hráči uměli, jak si dokázali 20. prosince v hospodě Na Hřišti. Těšilo je, že už nebyli v účasti na soutěžích žádnými nováčky. A v dalším roce absolvovali 2 turnaje a opět bilancovali při společném posezení.

V loňském roce sebrali veškerou odvahu a v lednu se jelo na turnaj do Olomouce, kde se hrálo v univerzitní hale systémem každý s každým, a tím byl zahájen celoroční turnaj. Už v únoru bylo pokračování a tady se hráči pochlubili se svými novými dresy, však na ně přispívali každý trénink. Družstva tohoto celoročního turnaje: Holice, Makro, Majetín, Hněvotín, Nedělní hráči, Magistři, Spořitelna a Inspekce. A my jsme vyhráli!!! A tak se otkávali, zúčastnili se i turnaje v Odrách, kde sice nefigurovali mezi prvními třemi, ale již účast na takovém turnaji byla pro družstvo přínosem. Celoroční turnaj byl ukončen naším vítězstvím, a to i díky přítomnosti skalních fanoušků a jejich povzbuzování.

Ani v letošním roce družstvo volejbalistů nezahálelo, v rámci časové přizpůsobivosti hráčů se opět zúčastnili dalších turnajů, nemusí se vždy vítězit, jde o hru.

Takže nejenom fotbal, i volejbalisté dávali o sobě vědět. Nejen práce na hřišti a sport, ale také mimořádné oslavy se konaly v jejich oddílu. Hraje tu pan Hrnčíř, který svou šedesátku oslavil utkáním. Bylo k čemu blahopřát, cítil se ve velmi dobré formě.

Veškeré podklady pro tuto zajímavou zprávu byly získány z kroniky volejbalistů a vyprávění některých hráčů a budovatelů hřiště.

Na pozemku FC byl před lety vybudován i pěkný tenisový kurt a opět zásluhou pana Ing. Dostála. Je to už bezmála čtvrt století, ještě za předsedování pana Horyla, kdy za pomoci i starších žáků školy byl vybudován. Hraje se tu podle rozvrhu, který bývá vyvěšen ve skříňce na plotě kurtu. Hrají tu i děti od 12 let a nejstarší hněvotínský hráč je pan Skopal. Klíče se vyzvedávají hlavně u pana

Dostála – klíče mají i další 3 tenisté – a také se tam vracejí. Členové Sokola a tenisového oddílu hrají zde zdarma, podmínkou je odpracování brigádnických hodin na údržbě kurtů. Nečlenové platili poplatek 40 Kč na hodinu. Kdo chtěl hrát, musel se zapsat do daného rozvrhu. Náklady na údržbu – antuka, nátěry, obnova pletiva – se hradily z celoročního pronájmu zájemců z Olomouce, kteří hřiště rádi využívali, protože v Olomouci je cena pronájmu hřiště i více než dvojnásobná.

Na budování tohoto kurtu pracovalo 58 občanů ve věku od 15 let. Většinou šlo o menší počet brigádnických hodin, ale nebylo málo těch, kteří tu odpracovali i desítky hodin.

Právě na budování tohoto kurtu bylo vidět, že když se chopí iniciativy zanícený člověk, dokáže získat i další občany. Nelze neříci a hodně nahlas: Díky.

KALEIDOSKOP ze života v obci

- dá se říci, že úprava obce se rok od roku lepší. Péče o zeleň a trávníky se zlepšovala zakoupením traktorku a pak pravidelným sekáním obecních ploch. Zlepšil se i vzhled hřbitova, kde se nejen sekala tráva, ale také byly vykáceny stromy, které už nezdobily, ale kazily výzdobu hrobů podzimním listím a vyvracely plot hřbitova. I u potoka Stousky Meliorace vykácely všechn takzvaný „nálet“. Za vykácené stromy se vysazovaly jiné, vhodnější a ty se zajišťovaly pevnými zábranami nejen proti větrům, ale také proti nenechavcům, jak poznali sportovci na hřišti, kde jim byly ukradeny sazenice stromků a zloděj zatím nebyl vypátrán.

- Starším občanům se moc nelíbí, že v radiu a v televizi se ozývá velmi často píseň anglická místo české. Také se velmi rychle zdomácnují anglická slova, kterým starší lidé nerozumějí. A kam se poděla naše krásná čeština? Mluveným jazykem se ozývali moderátoři jak v radiu, tak v televizi, a hlavně v různých bezduchých pořadech. Bohužel nebylo zvláštností, když se v pořadu ozvala slova, která slušný člověk nevypustí z úst, pak zazněl jako pochvala smích obecnstva. Smáli se jako nejlepšímu vtipu. Opravdu tak hrubneme?
- Je to tak a zatím se to nemění, s počítačem jsou velcí kamarádi děti a mládež a problémy s ním má starší generace. Počítačů v rodinách přibývá, nebude dlouho trvat a bude to jako kdysi s rádiem nebo televizí, netrvalo dlouho a postupně nebyla rodiny bez nich. U rádia to trvale trochu déle, s televizí byla doba kratší a u počítačů je tempo už rychlé, protože je to i zábava pro děti. V obci bychom asi těžko hledali někoho, kdo nemá rádio či televizi, v mnohých rodinách jeden přijímač nestačil. A dnes se takto zabydluje počítač a zároveň s ním i internet, ale mnohem rychleji. Lze mladým až závidět, jak snadno se s ním spřátelili a bohužel mnohdy i tak, že ani nechtějí sportovat, či hrát si s kamarády venku, stávají se samotáři, a dokonce se přes internet namlouvali. Ještě více ovládl mládež a děti mobil – telefon, který funguje skoro kdekoliv a volat lze kdykoliv. Chodí se i po ulicích s mobilem na uchu a komunikuje. Co mobil dnes dokáže a mezi dětmi rivalita působila tak, že rodiče sahali stále hlouběji do kapsy, aby svému dítěti obstarali ten nejnovější.
- Prodej novin a časopisů se vylepšil, už nechodí do schránek v odpoledních hodinách, ale brzy ráno, už kolem 6 hodiny. Po vylepšení této služby se někteří občané opět vrátili k předplacení. Přímý prodej novin je u Mlčochů.

- AZ KVÍZ v České televizi nám v televizi 13. srpna připravil příjemné překvapení, soutěžil náš pan školník pan Radovan Bajgar a prošel třemi koly. Těch soutěží v televizi je více a některé, jako zrovna tato soutěž, probíhají už léta. Do soutěží se může dostat každý, kdo se přihlásí a projde vědomostním sítem. Výkon našeho pana školníka je hodný pochvaly a znalostí.
- Každoročně 8. května bývá vzpomínková slavnost u památníku v parku u Kulturního domu. Tentokrát si pan starosta proslov nahrál, vysílal se obecním rozhlasem a pan starosta mohl být přítomen položení kytice karafiátů k pomníku. Opět ji pokládali pan Tengler a pan Polák. Loni ke slavnostní náladě přispěly mažoretky, letos chyběly. Opět přišlo velmi málo občanů, celkem jich stálo u pomníku mimo zastupitelů – a z těch 4 chyběli – jenom v počtu pěti. Při vzpomínce na druhou i první světovou válku bychom si měli uvědomit, že i když s mnoha věcmi nejsme spokojeni, žijeme proti jiným zemím takzvaného třetího světa v nadbytku, a hlavně bez válek. Slavnost byla zachycena několika fotografiemi dcerou pana starosty, na fotografie se lze podívat v albu obce.
- Na velkou vzpomínkovou akci jeli na Duklu v listopadu od nás pan Tengler, Polák, Nerad a Marek za bojovníky na Dukle a také děti padlých vojáků. Zájezd organizovala Československá obec legionářská z Prahy. Jedním z účastníků byl i pan ministr Kühnl – fotografii našich účastníků s ním lze najít v obecním albu – a dcera pana prezidenta Svobody, tehdy velitele našich vojáků. Během 3 dnů i s významnými osobnostmi Slovenska a Polska navštívili místa významných dalších bojů naší armády ke konci války, a to město Dukla v Polsku, Liptovský Mikuláš a Svidník na Slovensku. Pan Tengler v Liptovském Mikuláši našel hrob svého bratra. Podle jejich vyprávění dojala všechny velká účast občanů z Polska i

Slovenska. Domů se naši krajaní vrátili unaveni, ale plni pěkných dojmů. Z úvah byla nejvíce na paměti – již nikdy takovou válku. Važme si míru.

- O listopadovém setkání pana starosty s důchodci se již dá hovořit jako o tradici, která začala za minulého zastupitelstva.

Po zkušenosti z loňského roku byly zaslány osobní pozvánky nejen jubilantům, ale všem důchodcům. Bylo to velké číslo, pozvánek bylo rozneseno 214. Program dětí zahájil pan starosta a velice pěkným programem se svými dětmi zaujala paní učitelka Nováková. Mažoretky pod vedením paní Mrkusové se pochlubily nejen krásným vystoupením, ale také novým oblečením, které jim daroval Český červený kříž. Poprvé se také ukázaly malé mažoretky, přes svou trému pěkně předvedly nacvičený program. Mnohá maminka či babička byla na své dítě či vnučku moc pyšná. Z programu, který byl často odměňován potleskem, se nejvíce líbila nově zpracovaná pohádka O zlaté rybce. Zde ji nahradila nedoslýchavá bota a nenasytnost a chamtivost zůstala. Poděkování za velmi pěkné pobavení bylo posláno do školy. Dalším programem byla taneční hudba připomínající mládí. A tančilo se. Přípitek bílým vínem roznášela paní Vyroubalová, Marešová a Ponížilová. Koláčky, pečené členkami Červeného kříže mizely ze stolů. Ani kávou přítomní nepohrdli. Osvěžením večera byl doprovod pana starosty na kytaru a jeho sólo se zpěvem. V pauze se u stolů zpívaly národní písně. Pan Tengler, jeden z nejstarších důchodců, byl ještě i dnes dobrým zpěvákem.

- V letošním roce zahájil pan starosta netradiční posezení s pedagogickými i nepedagogickými pracovníky školy. Pozváni byli do malé zasedačky, kde bylo všechno připraveno k pohoštění a každý dostal malý dáreček od pana starosty – vlastnoručně upečenou rybičku z perníku – milé překvapení. Vida, co náš pan starosta všechno umí. Poděkování paní ředitelky za

pozvání bylo upřímné a také díky pana zástupce ředitelky za finanční prostředky vynakládané na školu – a ty byly nemalé – byl upřímný. Obec vynakládá na opravy školy ročně hodně peněz. Vedení školy nezapomnělo na dárek pro pana starostu a on láhev šampaňského přijal. Nabídnul pohoštění ve formě rautu, což byly mísy studeného zákusku z firmy Appetit. V přátelském prostředí se vyřizovaly různé připomínky mnohem lépe než v prostředí oficiálním. Posezení se všem moc líbilo a pan starosta slíbil, že si ho za rok zopakují.

- V obci stále problémy s vodou, občas byla zastavována pro havárie, občas přestala téct bez upozornění. Vždy po opětovném spuštění nastaly problémy – stlačený vzduch v trubkách vyrazil z ruky nejeden hrneček nebo sklenku. I když to občané už znali, přesto zase znovu je problémy se vzduchem ve vodě dokázaly rozčítit, obzvlášť když třeba šlo o vypláchnutí hrnku od kávy a „soc“ se rozstříkl po nábytku a oblečení. Zatím žádné zlepšení nenastalo. Pamatovat: pozor, netekla voda, budou problémy. V jednotlivých domácnostech se na „trucovitou vodu“ pamatovalo malou zásobou pro základní potřebu. Vypnutí vody nikdy moc dlouho netrvalo, ale ty následky potom.
- Značkové oblečení a obutí se stalo vizitkou nejen dospělých, ale i dětí. U dětí navíc vedle k vyřazování z kolektivu, pokud takové nemá. Velmi dobré náhražky se kupovaly v tržnicích u Vietnamců a nakupovali zde ti, kteří na drahé značky neměli. Při koupi značkového oblečení se totiž nepočítá na stovky, ale na tisíce. Kolik našich občanů si to mohlo dovolit? Však také značkové butiky nařikaly, že v naší zemi byl zatím pro jejich výrobky malý odbyt. Konzumní společnost se rozvíjela naplno, co všechno bychom chtěli mít a nejlépe hned.

- A máme tu pštrosa! Jak se k nám dostal? Byl to dárek k narozeninám pro pana Niessnera od přátel podle hesla „velký dům, velká slepice“ a byl to pštros. Původně se měl zabít a sníst. Přestože byl majitel zaskočen, o této alternativě neuvažoval, ale hned jednal. Vybudoval u domu výběh, prostudoval, čím se pštros živí, a protože se zpráva o něm rychle roznesla obcí, začali lidé dávat krmivo do bedny pro pštrosa. Samozřejmě, že není nouze o obdivovatele Káji, jak byl pojmenován a mnohá vycházka s dětmi vede právě k jeho výběhu.
- Na křižovatce je kaple se sochou Panny Marie a byla ve velmi špatném stavu. Na soklu bylo datum 1775, je tedy památkou. Před asi 20 lety byla opravována, ale velmi nedbale, takže nyní se přistoupilo restaurování a odstranění všech zbytečných barev a nánosů, narušené části byly opraveny a na závěr byla barevnost sochy oživena transparentním tónem dle původní barevnosti. Moc takových památek u nás nemáme, proto na ni teď upozorňujeme osvětlením a kdokoliv jede kolem, musí si jí všimnout. Restaurování trojboké barokní kaple provedl akademický sochař pan M. Hájek a paní M. Učíková, práce byla ukončena začátkem října.
- Náš kostel zasvěcený sv. Leonardu je také zařazen mezi památky v obci. Již několik let se jeho údržbu stará náš pan farář Eduard Krumpolc, který mimo péči o farnost vyučuje na teologické fakultě v Olomouci. Díky jeho péči se kostel již několik let opravoval. Finanční prostředky se shání těžko, něco státní instituce, něco obec, zbytek jsou sbírky a dary. Každoročně měl pan farář dovoleno provést sbírku v obci. Ne každému občanu se to líbilo, ale faktem zůstává, že kdyby nebylo našeho pana faráře, kostel by byl ve velmi špatném stavu. Stejně se staral o faru, dnes už má novou omítku a prováděly se i různé vnitřní opravy. O faru se léta nikdo nestaral a podle toho vypadala. Panu faráři se podařilo po opravě varhan získat za varhaníka

pana Marka Zdařila z Doloplaz, a co je v dnešní době neuvěřitelné, hraje v neděli ke slávě Boží, tedy bez finanční odměny. Z oprav na kostele i z vlastních oprav na faře má náš pan farář radost, ta byla kalena nízkou religiozitou v obci. Mladí lidé neměli zájem, důležitější bylo vydělávání peněz. Dnešní děti žádné zákony neuznávají – přitom znalost a dodržování desatera by bylo při vzájemné komunikaci dětí velmi potřebné.

- Rychle jsme si zvykli nakupovat v super nebo hyper marketech a v našich obchodech se nakupuje hlavně zboží denní spotřeby. Není divu, protože velké nákupy byly mnohem levnější a mimo to markety lákaly spotřebitele různými výhodami, které si malý obchodník v obci nemůže dovolit. Jen si málokdo uvědomoval, že přemíra zboží bývá útokem na peněženky a velmi často nakupující odchází i s takovým zbožím, které vůbec neplánoval koupit. V časopisech se již objevovaly rady, jak těmto lákadlům odolávat. Nejhorší se nakupovalo s dětmi, které co viděly, to chtěly. Mnohé maminky si v takových případech nevěděly rady a raději splnily přání dítěte, aby měly od něho pokoj.

ZÁVĚR

I letošní rok uběhl rychle. Než jsme se nadáli, byl konec roku. Tempo života se rok od roku zvyšovalo a byl pravdivý dojem, že přišlo pondělí a hned tu byla sobota. Víkend utekl ještě svižněji.

Letošní rok se začala s problémy budovat splašková kanalizace. Do dalšího roku ať budování pokračuje bez dalších mimořádností. Pro dobudování budeme všichni potřebovat velkou toleranci, snad se jí letos trochu v našich myslích nashromáždilo.

A na konci roku by stálo za zamyšlení, co bylo dobré a čeho by bylo dobře se vyvarovat.

WEBOVÁ KOPIE

OBSAH

Úvod	Strana 2
Volby	5
Počasí	7
Obecní úřad	17
Obyvatelstvo	24
Školství	26
Zemědělství	33
Firmy, obchod, služby	35
Složky, organizace	39
Kaleidoskop	44
Závěr	51
Obsah	52

Zápis za rok 2004 má 52 listů.

Zápis byl schválen komisí pro školství a kulturu dne 1. listopadu 2005.